

CASSÀ DE LA SELVA

La festa major de Cassà, la festa de la Santíssima Trinitat, ha tingut aquest any la grandiosa importància de sempre. Ha sigut un terme més, una nova fita de les que continuen anualment senyalant el pas ascensional de la tradició i l'avenç.

Publicaren un preciosíssim programa, bellament editat, i del qual se'ns remeté un exemplar que agraïm moltíssim, i el practicaren amb un entusiasme digne realment de una vila que, com Cassà, des de fa ja molt temps, tant ve interessant-se per l'esplendor de les seves festes. Tant en les solemnitats religioses, com en les populars i esportives; en les professions i les sardanes, com en els concerts i festes societàries han sabut lluir-se-hi i deixar en bon terreny la fita d'aquest any.

No hi fem comentaris. Reproduïm només un extracte de les principals dades històriques i bel·leses naturals d'aquesta xamosa vila, ja que en el número passat no poguérem fer-ho, com era el nostre gust, anticipadament a la notable festa que acaba fa poc de celebrar.

* * *

Distà 13 km. de Girona estant ben servida de vies de comunicació.

Es estació del camí de ferre de Girona a Sant Feliu de Guíxols; hi passa la carretera que uneix aquestes dues ciutats i la que de La Bisbal porta a l'estació de Riudellots en la via ferrada de Barcelona a França, de la qual estació la separen uns 5 kms., i finalment, un camí veïnal condueix a Sant Andreu Salóu i Caldes de Malavella. Te administració de correus, estació telegràfica i subcentral telefònica de la xarxa de Girona. Disposa de excel·lents serveis de carruatges i autos, etc.

Celebra mercat tots els dimecres. Fira els dimecres abans de carnes-toltes i de Pasqua de l'Esperit Sant, el primer diumenge de juliol i el 23 de setembre. La festa major es per la Santíssima Trinitat.

Cassà es després de Banyoles la vila més important del partit de Gi-

rona. S'hi exerceixen totes les arts i oficis i totes les professions conduent a satisfer totes les necessitats i comoditats dels veïns. En el passat segle la població cresqué i prosperà d'una manera notable per haver-s'hi desenrotllat la fabricació de taps, convertint la vila en un dels primers centres de producció i d'exportació de productes d'aquesta indústria en la província.

El nom de la població es troba escrit Caçano, Casiano i Cassianus en antics documents. La vila era del senyoriu de la família de Cervià (1159). En 1352, devia pertànyer al rei, doncs en dit any, D. Pere venqué a la ciutat de la Girona la jurisdicció del Castell de Cassà per a redimir amb son import, de l'Infant Berenguer, comte d'Empúries, el domini directe del Castell d'Albons. En 1359 ja no era de Girona, sinó de Gastó de Montcada, al qui pertenyien els 99 focs que tenia la vila. Figura, en 1698, com a lloc reial. La parròquia era possessió de la Seu de Girona en 1019. El bisbe Guillem de Monells la donà (1172) a la Canonja de dita Seu.

En 1246 hi posseïa béns el monestir de Breda.

Es parròquia urbana d'ascens.

La església parroquial dedicada a Sant Martí, es gòtica d'una sola nau amb capelles laterals i la seva construcció data probablement del segle XVI. El frontis és del renaixement. Ademés d'aquesta església, hi ha en la vila la capella de l'Hospital, dedicada a Sant Josep, inaugurada l'any 1894 i la del Sagrat Cor de Maria, en el convent de les religioses d'aquest títol, fundat l'any 1864; en el veïnat de Sangosta hi ha la capella de la Mare de Déu del Remei de propietat particular.

El terme ocupa part de les Gavarres i de les seves estribacions i és pel mateix bastant accidentat sobretot per la banda de tramuntana i de llevant. Produïeix grans, llegums, i sobre tot suro i cria de bestiar, especialment porquí. Les suredes estan molt ben cuidades.

Els botiguers, comerciants i negociants deuen tenir sempre present que "El que no anuncia no ven". Els anuncis a GERIÓ no es perden car aquest s'estén per tot arreu y sempre va a parar en mans de gent coneguda.

De tots colors

La caritat amb música, es tan ridicula com un dinar de pobre amb ostres.

Hi han personas que si en lloc de brillants portessin ferradures estarien més en caràcter.

El pa amb vi, és l'oli de fetge de bacallà dels pobres.

Com més coratge tinguis per passar penas, més petites les trobarás.

Un enterrament sense capellans, es un bateig sense confits.

La calúnnia, es com la borra que quan s'enganxa costa molt de treure-la de sobre.

El món es un billar al que tothom hi juga, sols que per un que toqui bola, els més espifien

Val més una paraula que consoli, que una fortuna que humiliï.

La felicitat consisteix en contentar-se sempre amb la meitat de lo que's desitja.

El qui roba la honra de una dona se li diu *corrido*, el qui pren un pa per dar vida als seus fillets se li diu lladre.

SANTIAGO BOY.